

Fun Fearless Female

Píše o ženách, z nichž sálá víc energie než z deseti chlapů. A sama je jednou z nich!

KDO JE TATO ŽENA

Kateřina Tučková

VĚK: 31 LET

ODKUD POCHÁZÍ:

Z KUŘIMI U BRNA

CO DĚLÁ: PÍŠE KNIHY

A POŘADÁ VÝSTAVY

„Poznala jsem bohyně.“

O elé dětství proležela Kateřina v knížkách, a když pak oznámila, že jde studovat dějiny umění a bohemistiku, zavládlo doma zděšení. „Táta dělník a mamka sekretářka ani netušili, že takový obor existuje, natož jak bych se tím mohla živit,“ vzpomíná s jiskrou v očích talentovaná autorka. Na fakultě si pak zapsala kurz tvůrčího psaní a první úspěšné pokusy jí dodaly odvalu psát dál. Zatímco se čerstvá absolventka filozofické fakulty nořila do svého prvního románu, zařídila si navíc živnostenský list a začala úspěšně organizovat výstavy mladých umělců. „Živím se tím dodnes. Volnost takové práce mi totiž umožňuje zašit se klidně i na pár měsíců k počítači a jen psát.“

„TRÁPILY MĚ POCHYBY“

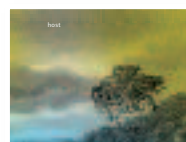
Po úvodní lehce psané Montespaniádě, která popisuje zážitky Kateřiny a jejích kamarádek během studií, se pustila do líčení tvrdého osudu odsunutých Němek v románu Vyhnaní Gerty Schnirch. „To téma ke mně přišlo samo, když jsem se přestěhovala do Brna. Úspory mi stačily tak akorát na byt ve zbledlých Zábrdovicích, kdysi výstavní čtvrti s velkolepými secesními domy, která se postupně proměnila v romské ghetto s vysokou kriminalitou. Toužila jsem pochopit příběh toho místa. Postupně jsem se dozvěděla, že právě tady po generace žily německé

rodiny, které byly těsně po válce násilně vyhnány. Jejich majetek si zabrali drancující Češi, všechno cenné prodali, a když pak měli možnost odstěhovat se do nových paneláků, zase si sbalili kufry. Úřady pak do opuštěných bytů dosadily původně kočující Romové. Nejvíce mě ale překvapilo, jak málo jsem znala okolnosti odsunu sudetských Němců. Ve škole nepadla ani zmínka o násilnostech a brutalitě, k nimž při něm docházelo.“ Kateřina zpovídala pamětníky a pátrala v archivech. Když pak pročítala korespondenci obyčejné mladé Němky, kterou Češi hnali s půlročním dítětem z domova jako nejhoršího zločince, v hlavě se jí zrodil příběh. „Sama jsem trasu pochodu smrti absolvovala s kočárkem a batohem na zádech, abych se do ní dokázala lépe vcítit a v knize popsat.“ Psaní o Gertě Schnirch věnovala všechny volné večery a víkendy. „Užírala mě nejistota, jestli si knihu vůbec někdo přečte. Dobré kritiky i cena od čtenářů Magnesia Litera mě ale uklidnily.“

„UMÍM OCENIT ŽENY“

Silné ženské osudy, tentokrát léčitelky z oblasti Bílých Karpat, Kateřinu inspirovaly i při psaní nového románu, Žitkovské bohyně. „Ženy bývají často nedoceňované. Zvládnou mnohem víc než jen obstát v rolích milenek a matek. A bohyně jsou toho zářným příkladem. Na fenomén léčitelství, který se na Moravě po dlouhá staletí předával z matky na dceru, mě upozornil

kamarád historik,“ vypráví akční spisovatelka, která se opět zavřela do archivu, pročítala studie – a hlavně se na pár týdnů do Bílých Karpat sama přestěhovala. „Hovořila jsem s pamětníky, nechávala se fascinovat odlehlostí zdejších hor a po večerech jsem sepisovala osudy místních bohyně, které léčily bylinami a zaříkáváním, napravovaly zlomeniny a pomáhaly i dobrou radou. Některé prý viděly do budoucnosti a dokázaly zažehnat bouřku. Tato tradice přežila i krvelačné hony na čarodějnice, ale ve dvacátém století ji definitivně rozdrtil socialistický režim. S husí kůží jsem studovala stovky spisů, které si o nich vedla tajná policie. Bohyně zavírali do blázinců a jejich dcery se od nich pod pohrůžkou, že neseženou práci, odvrátily.“ Kateřina přiznává, že ji tříleté pobývání ve světě žitkovských bohyně změnilo. „Do té doby jsem byla velmi pragmatická a racionální. Teď se mi otevřely obzory i pro nadmyslový svět. Už vím, že život není jen o jasných důkazech a faktech.“

kateřina tučková
žitkovské bohyně

Ukázky Kateřininých knih najdete na www.katerina-tuckova.cz, knihu Žitkovské bohyně podepisuje 18. 5. na veletrhu Svět knihy v Praze.